C Flos ille languido ſemper collo eſt, nõ ſufficiente capitis oneri. Radix bulboſa. Hęc deſcriptio planè huic Lilio cõuenit, quod hodie candidum uocamus. Nos alterius etiam generis picturam adiecimus, quod Croceum appellauimus, à flore eius, qui non, ut in priore, candidus, ſed croceus eſt. Folia quoq; eius anguſtiora ſunt quàm prioris, aliàs ſimile, ut pictura luculenter oſtendit.

LOCVS.

Paſsim apud nos in hortis prouenit.

TEMPVS.

Floret initio menſis Iunij.

TEMPERAMENTVM.

Lilij flos temperaturã miſtam obtinet, partim ex tenui, partim ex terrena eſſentia, ex qua utiq; in guſtu amaritudinẽ habet, partim ex aquea, eaq; temperata. Radix autem & folia primi ordinis ſunt exiccantiũ & abſtergentium. Plus tamen ineſt abſtergentis facultatis in radice quàm in foliis.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Lirinum oleum. Ex Lilij flore unguentũ fit quod ab aliis Lirinum, ab aliis Suſinum appellatur, ad emolliendos neruos, priuatimq; uuluarum durities aptum. Folia herbę illita, ſerpentium morſibus ſubueniunt. Feruefacta ambuſtis proſunt. Eadem in aceto condita uulneribus opitulantur. Succus foliorum cum aceto & melle in æreo uaſe coctus, cõtra uetuſta ulcera, & recentia uulnera medicamentũ fit. Radix aſſa, aut cum roſaceo trita ambuſtis medetur, uuluam emollit, menſtrua ducit, & ulceribus cicatricem inducit. Cum melle ſubacta neruorum præciſionibus & luxatis auxiliatur. Alphos, lepras, furfuresq; emendat. Achores abſtergit, faciemq; emendat & erugat. Teſticulorũ inflammationes trita cum aceto, aut Hyoſcyami foliis, & farina tri
D ticea demulcet. Semen contra ſerpentiũ morſus potum ualet. Illinuntur ſacris ignibus ſemen & folia cum uino trita.

EX GALENO.

Quod ex flore Lilij conficitur oleum & unguentum, citra mordicationem digerendi ſimulq; emolliendi facultatem obtinet. Vnde fit ut uteri duritiebus ſit aptiſsimum. Porrò radix foliaq; per ſe trita deſiccant & abſtergunt & digerunt moderatè: proinde quoque ambuſtis competunt: ſiquidem hæc quoq; moderatè deſiccantem extergentemq; facultatem poſtulãt. Radicem ergo aſſam toſtámue, ac deinde cum roſaceo cõtritam, ambuſtis quoad obducatur cicatrix imponunt: quippe cum alioqui & aliorum ulcerum omniũ bonum ſit inducendæ cicatrici remediũ. Quin etiam uteros emollit, menſesq; prouocat. Folia uerò præcoquentes, & ipſa ad obductam uſq; cicatricem imponunt, non in ambuſtionibus duntaxat, ſed aliis quoq; uulneribus. Sed ſunt qui aceto ea cõdientes ad uulnera ſuo tempore utant. Quum alphos, aut pſoram, aut lepram, aut achoras, aut aliquid id genus extergere uolumus, cõmiſcemus illi aliquid aliorum medicamentorũ ualidius extergentiũ, cuiuſmodi mel eſt. Cæterũ ſi id moderatè illi ac cõuenienter admiſceatur, & ad neruorũ diuiſiones competit, & ad alia uniuerſa quæ ualenter exiccari poſtulant abſq; morſu. Impoſuimus uerò etiam quandoq; & foliorũ ſuccum cum aceto & melle coctũ. Quinque partibus ſucci plus utroq; erat, atq; inſigne medicamen ad omnia ea quę exiccari poſtulant abſq; morſu fuit, ceu uulnera omnia ingentia, & maximè quæ in capitibus muſculorũ euẽniunt, & quæcunq; humida flaccidáue, diuturna & ægrè ad cicatricem perducuntur.

EX PLINIO.

Lilij radices multis modis florem ſuum nobilitauerunt, contra ſerpentium ictus ex uino potæ, & contra fungorum uenena. Propter clauos pedum in uino decoquuntur,

A quuntur, triduoq; non ſoluuntur. Cum adipe aut
dunt. E mulſo potæ inutilem ſanguinem cum aluo
ſis proſunt. Et menſtruis fœminarum in uino decoc
uis præciſis medentur. Lichenas, lepras & furfures
pora. Folia in aceto cocta uulneribus imponuntur
Hyoſcyamo & farina tritici. Semen illinitur igni ſac
ſtati imponuntur. Succus qui flore expreſſus eſt ab
tur, ad emolliendas uuluas utilis. Sudores mouet, ſ

EX SYMEONE SE

Odoratum frigido capiti prodeſt. Oleum uerò c
diſcutiendi & emolliendi. Huius autem radice qu
nationem.

DE CVCVRBITA SATIVA

NOMINA.

ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ ἐδώδιμος Græcis, Cucu
latinum nomen retinuerunt. Germanis
cabulum impoſuere, κολοκυνθη nomina
ueſq; ſint partus, quos ipſa paſsim enit
omnes herbarum arborúmue fructus uideantur ſu
à concuruatu hauddubiè dixerunt, quod facilè ſi q
mento quo minus extendatur, incurueſcat.

GENERA.

B Plinius lib. xix. cap. v. duo ſatiuæ Cucurbitæ ge
catam, quæ facili & admodũ flexibili ramorũ curu
nes operit. Alterã plebeiam, quæ ſcilicet ſuis flagell
ſpicientes tria eiuſdem genera fecimus. Vnam mai
rem uocauimus ſic à floribus & fructu, quos maior
prædicta minora obtinet. Tertiam longiorẽ, à fruct

FORMA.

Cucũrbita amplexicaulis eſt, reptantibus flagell
uitis modo ſe diffundit: tamen ob caulis infirmitatẽ
ſit cui caducus innitatur: folio rotundo, Perſonati
li: flore candido, fructu coloris herbacei primum,
binato, qui aut in longum prorogatur, aut in orb
breue craſſamentũ cogitur. Cortex recenti tene
prius exinanito peregrè proficiſcentes urceorũ uic
condentes, quo per iter ſe à ſitis iniuria uindicare p

LOCVS.

Amat rigua & aquoſa loca Cucurbita, nec niſi ſa

TEMPVS.

Tardius in Germania ob ſoli frigiditatem fructu
uix ante exactum autumnũ maturum eius fructu
dianus, donec ligneſcat, eſſe poteſt.

TEMPERAMENT

Cucurbita frigidæ humidæq; temperaturæ eſt,

VIRES. EX DIOSC

Cucurbita cruda trita & illita, œdemata, abſce